

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΟΥΝΙΟΥ 2017

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. στ' 22-33)
25 Ιουνίου 2017

Τὸ σημερινὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα ἔχει πολλαπλὰ μηνύματα. Μᾶς καλεῖ νὰ κατανοήσουμε καὶ νὰ ἐρμηνεύσουμε μέσα στὸ φῶς τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς δικαιοσύνης Του πολλὰ μεγέθη τῆς καθημερινότητάς μας. Τὶς βιοτικὲς μέριμνες καὶ τὸ ἀσφυκτικὸ ἄγχος ποὺ μᾶς διαπερνᾷ: «μὴ μεριμνᾶτε». Τὴν λαχτάρα τῆς ὁποίας ἐπιθυμίας καὶ τὴν πλεονεξία μέσα στὴν ὁποία βυθιζόμαστε: «ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμὸς πονηρὸς ἦ, ὅλον τὸ σῶμα σκοτεινὸν ἔσται», ἐὰν τὸ μάτι σου εἶναι πονηρὸ, ὅλος σου ὁ λογισμὸς θὰ εἶναι σκοτεινός. Τὴν ἐξάρτηση ἀπὸ τὸ χρήμα καὶ τὶς συνέπειές του, ποὺ γίνεται μίᾳ ἄλλου εἴδους εἰδωλολατρία μέσα στὴν ὁποία παγιδευόμαστε: «οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ», δὲν μπορεῖτε νὰ δουλεύετε καὶ στὸν Θεὸ καὶ στὸν μαμωνᾷ.

Μαζὶ μὲ ὅλα αὐτά, ὅμως, θὰ ἦταν σκόπιμο νὰ κάνουμε καὶ μιὰ οἰκολογικὴ ἀνάγνωση τοῦ εὐαγγελικοῦ μηνύματος. Καὶ αὐτό, γιατί στὶς μέρες μας ζοῦμε, μαζὶ μὲ ὅλο τὸν κόσμο, μέσα στὸν φόβο καὶ στὴν «σκιά» ἐνὸς οἰκολογικοῦ θανάτου, ποὺ προκαλεῖ ἡ αὐξημένη μόλυνση καὶ καταστροφή τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος. Ἡ φράση τοῦ Χριστοῦ: «ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπεύρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατὴρ ἡμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά» εἶναι ἀσφαλῶς μιὰ ἠχηρὴ διακήρυξη τῆς πρόνοιας τοῦ Θεοῦ. Εὐκόλα καταλαβαίνουμε ὅτι ἡ φύση ὄχι μόνον προέρχεται, ἀλλὰ καὶ κυβερνᾶται ἀπὸ τὸν Θεό. Ἡ φροντίδα καὶ ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ μέσα στὴν φύση εἶναι διαρκής. Ἡ λειτουργία τῶν φυσικῶν νόμων κινεῖται ἀποκλειστικὰ μέσα στὰ πλαίσια τῆς θέλησης, τῆς δύναμης, καὶ τῆς κυριαρχίας τοῦ Θεοῦ. Ὅλα λειτουργοῦν τέλεια, γιατί δημιουργήθηκαν νὰ εἶναι τέλεια. Ἡ Ἁγία Γραφή εἶναι κατάμεστη ἀπὸ ἐκφράσεις ποὺ ἀναφέρονται στὴν ὠραιότητα, τὴν ἄρμονία καὶ τὴν σκοπιμότητα τῆς φυσικῆς δημιουργίας. Ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς μᾶς δίνει τὸ παράδειγμα τῆς ἀγάπης στὴν δημιουργία, ἀλλὰ καὶ τοῦ σεβασμοῦ στὴν οἰκολογικὴ ἰσορροπία. Οἱ ὑπέροχες παραβολές Του, ἀλλὰ καί, γενικότερα, ὁ διδακτικὸς Του λόγος, τὶς περισσότερες φορές ἔχουν ἀφετηρία μιὰ εἰκόνα ἀπὸ τὸ φυσικὸ περιβάλλον. Ἡ τρικυμία τῆς θάλασσας, οἱ ἄνεμοι, τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ, τὸ καρπερὸ ἀμπέλι, ἡ ἄκαρπη συκιά εἶναι εἰκόνες ἀπὸ τὴν δημιουργία τοῦ Θεοῦ. Ὅλα αὐτὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα ξεκινᾷ ὁ Χριστὸς τὴν διδασκαλία Του, γιὰ νὰ προχωρήσει στὰ βαθύτερα πνευματικὰ μηνύματα, μαρτυροῦν τὴν ἀγάπη Του καὶ τὴν ἀνύσταχτη φροντίδα Του γιὰ τὰ ἔμψυχα καὶ ἄψυχα δημιουργήματά Του.

Ὁ Χριστός, βέβαια, δὲν μᾶς καλεῖ ἀπλᾶ νὰ ἀγαπᾶμε καὶ νὰ θαυμάζουμε τὴν φύση. Ἄλλωστε, «οὐκ ἐλάτρευσαν τὴν κτίσιν οἱ θεόφρονες παρὰ τὸν Κτίσαντα». Ἐκεῖνο τὸ «καταμάθατε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει» μᾶς λέει κάτι ἄλλο πολὺ πρὸ σημαντικό, ποὺ πρέπει νὰ προσέξουμε. Νὰ μάθουμε νὰ μελετᾶμε τὸ ἀνοικτὸ βιβλίο τῆς φύσης καὶ νὰ ἀποκρυπτογραφοῦμε τὰ σήματα ποὺ μᾶς ἐκπέμπει κάθε στιγμή καὶ ὥρα. Κάθε φορὰ ποὺ μολύνουμε τὴν φύση καὶ καταστρέφουμε τὸ περιβάλλον, γκρεμίζουμε τὸ σπίτι ποὺ ὁ Θεὸς μᾶς ἔδωσε, γιὰ νὰ ζήσουμε. Ἀμαρτάνουμε, γιὰ τὸ ξεχνᾶμε ὅτι ἡ ὑποχρέωση τοῦ ἀνθρώπου στὸν παράδεισο ἦταν τὸ «ἐργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάσσειν». Δύο χαρακτηριστικὲς λέξεις ποὺ τονίζουν τὰ δικαιώματα καὶ τὶς ὑποχρεώσεις μας ἀπέναντι στὸ περιβάλλον ποὺ ζοῦμε. Ἡ Ἁγία Γραφή ἀναφέρει διάφορα περιστατικὰ καταστροφῆς τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, συμπτώματα καὶ αὐτὰ τοῦ πεσμένου κόσμου μας. Βέβαια, τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ καὶ οἱ εἰκόνες τῆς Ἀποκάλυψης ἀναφέρονται στὴν ὀλοκληρωτικὴ καταστροφή τῆς γῆς καὶ στὴ συντέλεια τῶν αἰώνων. Ἀλλὰ ἐδῶ δὲν πρόκειται γιὰ τὴν ἀπόγνωση τῆς οἰκολογικῆς καταστροφῆς, ἀλλὰ γιὰ τὴν ἐλπίδα τῆς μεταμόρφωσης καὶ ἀνακαίνισης τοῦ κόσμου.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, καὶ ἐμεῖς, ὡς «σάρκα φοροῦντες καὶ τὸν κόσμον οἰκοῦντες», ἐμπλεκόμαστε στὸ οἰκολογικὸ πρόβλημα τῆς ἐποχῆς μας. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε ὅτι ἡ κλήση μας καὶ ὁ ἀγώνας μας ἀποβλέπουν στὴν ἀντιμέτωπιση κάθε μορφῆς κακοῦ, ἀκόμη καὶ τοῦ οἰκολογικοῦ, ἀφοῦ καὶ αὐτὸ εἶναι μιὰ μορφή ἀμαρτίας (λανθασμένη σχέση τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν Θεὸ καὶ τὴν δημιουργία). Γι' αὐτό, ὅσο διαρκεῖ ἡ ἱστορία, ἄς προσπαθοῦμε νὰ μεταβάλλουμε καὶ νὰ μεταμορφώνουμε συνεχῶς τὸ ἀνθρώπινο ἀμαρτωλὸ περιβάλλον μας, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπειλούμενο μὲ καταστροφή φυσικὸ περιβάλλον, μέχρι νὰ ἔρθει ὁ Κύριος καὶ νὰ ἀκουσθεῖ ἡ φωνὴ Του: «Ἴδου καινὰ ποιῶ τὰ πάντα».

Ἀμήν.

[dkpdf-button]